

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010311
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010311.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému C. E., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom Y. D., K. X. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava, pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), písmeno g), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.04.2020, sp.zn. 1T/6/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.04.2020, sp.zn. 1T/6/2020, bol obžalovaný C. E. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), písmeno g), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po tom, ako si dňa 04.11.2019 v čase o 7:00 hodine v priestoroch železničnej stanice Trenčín na ulici Železničnej číslo 1 v Trenčíne vyhlíadal osobu zjavne vyššieho veku, využil jej nepozornosť a pristúpil k taške, ktorú si poškodený odložil na lavičku, kde túto prehliadal a odcudzil z nej peňaženku bordovej farby s obsahom finančnej hotovosti 50,- €, s ktorou sa snažil z miesta odísť, pričom pri odchode bol zastavený hliadkou oddelenia železničnej polície KR PZ v Trenčíne, ktorá skutok videla a peňaženka bola na mieste poškodenému I. E., narodenému v roku XXXX, vrátená, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom spisová značka OT 27/19 zo dňa 26.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019, za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona odsúdený, a taktiež bol postihnutý blokovou pokutou č. 13061285 zo dňa 10.05.2019 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 10.05.2019 vo výške 30,- €, a to za priestupok proti majetku.

Za to bol odsúdený podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam, § 49 odsek 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody 2 (dva) roky. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 73 odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa nekorešponduje s kritériami súdnej individualizácie trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Obžalovaný C. E. bol v minulosti 3-krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch za prečin krádeže a v jednom prípade za zločin týrania blízkej a zverenej osoby na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ktorý vykonal 06.02.2016. Ani toto odsúdenie však nevedlo k jeho náprave a 26.04.2019 bol Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom uznaný vinným z prečinu krádeže, za čo mu bol uložený podmienený trest so skúšobnou dobou do 26.04.2021. V skúšobnej dobe tohto odsúdenia sa však obžalovaný C. E. znova dopustil trestného činu krádeže. Nevyužil teda šancu, ktorú dostal v podobe odsúdenia nespojeného s výkonom trestu odňatia slobody a ani predošlé odsúdenia nevedli k jeho náprave. U páchatela s takouto kriminálnou minulosťou nie je namieste aplikácia ustanovenia § 39 Trestného zákona a ani za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Vzhľadom na osobu obžalovaného jeho doterajší život, predchádzajúce odsúdenia, považuje uplatnenie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 Trestného zákona za neprimerane mierne. S poukazom na konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu, s prihliadnutím na povahu a charakter konania obžalovaného, možno konštatovať, že uložený trest nezodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, ani neodradzuje ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti neposilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto nemôže plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil v odvolaní napadnutej časti rozsudok okresného súdu a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 212 odsek 3 s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona trest na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň mu podľa § 73 odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona uloží ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že odvolanie prokurátora považuje za čisto formálne a jeho odôvodnenie za nedostatočné. Odvolaním napadnutý rozsudok považuje za zákonný, vecne správny, vydaný procesne čistým spôsobom, obsahuje všetky zákonné, formálne a obsahové náležitosti a obžalovaný ako aj jeho obhajca sa stotožňujú s jeho výrokom a v podrobnostiach aj s jeho odôvodnením. Prokurátor v odôvodnení odvolania uvádza, že argumenty súdu podľa jeho názoru nekorešponujú s kritériami súdnej individualizácie trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. S takýmto názorom prokurátora sa nestotožňuje. V danej veci s ohľadom na všetky okolnosti trestného činu ako spôsob jeho spáchania, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela a jeho pomery, na ktoré súd prihliadol, je možné použiť inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona. Poukázal na to, že poškodenému žiadna škoda nevznikla a v rámci trestného konania a ani akéhokoľvek iného konania si ani neuplatnil žiaden nárok na náhradu škody. Zohľadňujúc osobu obžalovaného, spôsob jeho života na okraji spoločnosti, bez domova a akéhokoľvek citového, alebo materiálneho zázemia, má bez akýchkoľvek pochybností podstatne vyšší potenciál na zabezpečenie ochrany spoločnosti a aj nápravu páchatela práve súdom uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou než samotný trest odňatia slobody. S takýmto názorom korešponujú aj závery znaleckého posudku Centra duševného zdravia s.r.o. k osobe obvineného, jeho intelektovým a vôľovým charakteristikám, organickej poruche osobnosti, rozpoznávacím a ovládacím schopnostiam a možnostiam jeho resocializácie. Jedinou zmenou, ktorú by prokurátor v prípade vyhovievania jeho odvolaniu dosiahol, je zvýšenie trestu odňatia slobody z dvoch na tri roky, preto pokiaľ ide o prevenciu vo forme odradenia ostatných páchatelov od páchania trestných činov, sa nedá trest odňatia slobody na dva roky považovať za neprimeraný. Takéto nazeranie na účely odradenia ostatných páchatelov od páchania trestných činov, má podľa nášho názoru zmysel, iba ak sa trestné sadzby líšia vo výrazne väčšom rozsahu. Za účelom odradenia ostatných potencionalných páchatelov je rozlišovanie medzi dvoj a trojročným trestom odňatia slobody irelevantné. Obhajoba dáva do pozornosti odvolacieho súdu, že v prípade obv. C. E. ide osobu, u ktorej s ohľadom na jej vek, mentálnu úroveň a dlhodobu nepriaznivý psychický stav, konzumáciu alkoholických nápojov, aktuálnu liečbu psychofarmakami a spôsob života (dlhodobu bez domova), možno mať dôvodné pochybnosti aj o jeho trestnej zodpovednosti. S ohľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania, navrhol tomuto vyhovieť a rozhodnúť v intenciách tohto odvolania.

Obhajca obžalovaného i sám obžalovaný uviedli, že považujú rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu za správny a zákonný a s poukazom na písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť. Obžalovaný dodal, že ľutuje čoho sa dopustil, bolo to v dôsledku životnej situácie, v ktorej sa ocitol.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd postupujúc v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. zistil, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovaného vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), písmeno g), odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr.por. len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc výrok o uloženom treste zistil, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o okolnosti, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní smerujúcom proti výroku o treste, je nutné uviesť, že predchádzajúce odsúdenia boli súdom zohľadnené jednak už pri rozhodovaní o vine, pretože sú zákonnými znakmi podmieňujúcimi použitie prísnejšej trestnej sadzby v zmysle § 212 odsek 1 písmeno d), písmeno g), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Je pravdou, že prejednávaného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo odôvodňovalo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v zmysle § 49 ods.2 Tr.zák. Napokon vzhľadom k ďalšiemu odsúdeniu bola u obžalovaného zistená súdom priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák. Na druhej strane však obžalovanému podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr.zák. poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a to už v prípravnom konaní, napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. K tomu však je potrebné uviesť, že poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr.zák. zohľadnil pri použití ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, preto ju už nemohol priznať duplicitne ako poľahčujúcu okolnosť. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného v posudzovanom prípade bolo potrebné pri ukladaní trestu zohľadniť i s prihliadnutím na to, že mu bolo popri uloženom treste odňatia slobody tiež správne uložené aj ochranné opatrenie a to ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, dostatočne podporujúce naplnenie celkového účelu trestu u obžalovaného v zmysle zásad pre ukladanie trestu (§ 34 Tr. zákona). Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní týkajúcej sa v danom prípade nesprávneho vyhodnotenia generálnej a individuálnej prevencie a následného nesprávneho použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia a uloženia trestu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, považuje za potrebné uviesť, že Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má mať nielen generálnu prevenciu, ale tiež má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je teda nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného C. E., pričom krajský súd nad rámec uvádza, že vzhľadom na závery znaleckého dokazovania citované v napadnutom rozsudku, by dokonca bolo akceptovateľné použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm. c) Trestného zákona. Napokon neušlo tiež pozornosti súdu, že sám prokurátor pri konaní o dohode o vine a treste (ktorá síce nebola uzavretá pre nesúhlas obvineného) navrhol uloženie trestu vo výmere 30 mesiacov, pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Krajský súd potom dospel po zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je trestom

síce miernejším, no nie neprimerane mierny. Aj takto uloženým trestom spolu s uloženým ochranným psychiatrickým liečením ústavnou formou bude aj podľa presvedčenia odvolacieho súdu splnený jeho účel. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia, toto je správne a zákonné.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd odvolanie prokurátora nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.